Oikaisuvaatimus kaupunginjuristin vahingonkorvauspäätöksestä 14.10.2026 § 25

Kaupunginhallitus 23.11.2026
645/03.06.02.00/2025

Valmistelu valmistelija: kaupunginjuristi Kristian Lindberg

Oikaisuvaatimus 28.10.2026

Muutoksenhakija on 28.10.2026 jättänyt Kemin kaupunginhallitukselle 27.10.2026 päivätyn oikaisuvaatimuksen (ei-julkinen liitteenä) koskien kaupunginjuristin päätöstä 14.10.2026 § 25 (SALASSA PIDETTÄVÄ, JulkL 24.1 §:n 25 k, oheismateriaali). Kaupunginjuristi hylkäsi oikaisuvaatimuksen kohteena olevalla päätöksellään muutoksenhakijan Kemin kaupungille esittämän vahingonkorvausvaatimuksen koskien 11.11.2025 Ruutinrannanpolulla sattunutta liukastumisvahinkoa.

Muutoksenhakija on päätöksestä tekemässään oikaisuvaatimuksessa vaatinut, että Kemin kaupunki oikaisee kaupunginjuristin päätöksen ja kaupunki velvoitetaan korvaamaan liukastumisvahingosta aiheutuneet välittömät ja ylimääräiset kustannukset. Muutoksenhakija on vaatinut kaupunkia korvaamaan itselleen ja vakuutusyhtiölle välittömät kustannukset yhteensä 590,51 euroa korkolain mukaisine viivästyskorkoineen vahingon tapahtumapäivästä lukien. Lisäksi muutoksenhakija on vaatinut korvausta metsäraivaustöiden keskeytymisen vuoksi aiheutuneista lisäkustannuksista; ylimääräisestä matkasta 215,28 euroa, lisätyöstä 200 euroa lumen johdosta sekä lisäajoista 13,80 euroa. Kaikille lisäkustannuksille on vaadittu korkolain mukaista viivästyskorkoa vahingon tapahtumapäivästä lukien.

Oikaisuvaatimus on saapunut kaupungille määräajassa, joten oikaisuvaatimus on tutkittava.

Oikaisuvaatimuksessa vaatimuksen tueksi esitetyt perustelut

Muutoksenhakija on perustellut vaatimustaan seuraavassa tarkemmin esitetyllä tavalla. Oikaisuvaatimus on kokonaisuudessaan kokousasian liitteenä.

Väylän luonne ja käyttötarkoitus kunnossapitovelvollisuuden arvioinniossa sekä kunnossapitotoimien puutteellisuus ja vaaranpaikan luominen

Muutoksenhakija on oikaisuvaatimuksessaan katsonut, että Ruutinrannanpolku on ympärivuotisesti ja säännöllisesti käytetty jalankulun ja pyöräilyn väylä, minkä vuoksi kaupungilla on korostunut kunnossapitovelvollisuus myös talviaikana. Hänen mukaansa tiemestarin selvitys kunnossapidon aloittamisajankohdasta on virheellinen, sillä sillan kansi oli hiekoitettu jo ennen vahinkoa. Muutoksenhakija katsoo kaupungin siten tunnistaneen alueen liukkauden mutta jättäneen hiekoittamatta sillan jälkeisen osuuden, jossa lumen alla ollut jää muodosti pimeässä vaikeasti havaittavan vaaranpaikan.

Kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (669/1978, kunnossapitolaki) 3 §:n 1 momentin mukaan kadun kunnossapito käsittää ne toimenpiteet, joiden tarkoituksena on pitää katu liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa.

Kunnossapidon tason määräytymisessä otetaan huomioon kadun liikenteellinen merkitys, liikenteen määrä, säätila ja sen ennakoitavissa olevat muutokset, vuorokaudenaika sekä eri liikennemuotojen, kuten moottoriajoneuvoliikenteen, jalankulun ja polkupyöräilyn, tarpeet sekä terveellisyys, liikenneturvallisuus ja liikenteen esteettömyys. Säännöksen 3 momentin mukaan kadun kunnossapito käsittää myös ne toimenpiteet, jotka talvella ovat tarpeellisia kadun pysyttämiseksi 1 momentin mukaisessa kunnossa, kuten lumen ja jään poistamisen, kadun pinnan pitämisen tasaisena, liukkauden torjumisen, liukkauden torjumiseen käytetyn kiviaineksen poistamisen sekä katuojien, sadevesikourujen ja -kaivojen avoinna pitämisen.

Kunnossapitolain 6 §:n 1 momentin mukaan kunnan hallinnassa oleva tori, katuaukio, puisto ja muu näihin verrattava yleinen alue on kunnan pidettävä alueen käyttötarkoituksen vaatimassa kunnossa.

Kadun kunnossa- ja puhtaanapitoon liittyvä vahingonkorvausvastuu perustuu lähtökohtaisesti tuottamukselle eli kadun kunnossapitovelvollisen on vahingonkorvausvastuun syntymiseksi täytynyt syyllistyä laiminlyöntiin, huolimattomuuteen tai virheelliseen menettelyyn. Pelkkä vahinkotapahtuma ei yksinään aiheuta kaupungille korvausvastuuta.

Kunnossapitolaki velvoittaa talvikunnossapitämään ainoastaan katualueet. Puistot ja näihin verrattavat yleiset alueet on pidettävä käyttötarkoituksen vaatimassa kunnossa. Niiden talvikunnossapitoon laki ei kuitenkaan velvoita. Tämän vuoksi kaupungilla ei ole lainsäädäntöön perustuvaa velvollisuutta puistokäytävien talvihoitoon. Kaupungin harkintaan jää tällöin, miten liukkaudentorjuntaa puistokäytävillä toteutetaan tai toteutetaanko sitä ollenkaan.

Kunnossapitolain sallii kunnan antaa tarkempia määräyksiä siitä, miten katujen tai yleisten alueiden kunnossapito talvella, muu kunnossapito sekä puhtaanapito on laissa asetetut velvollisuudet ja paikalliset olot huomioon ottaen hoidettava. Määräykset voivat koskea muun muassa suoritusaikaa sekä yleisten alueiden jaottelua tavoitetason mukaan eri kunnossa- ja puhtaanapitoluokkiin.

Tiemestarin selvitys on kokonaisuudessaan käynyt ilmi viranhaltijapäätöksestä. Selvityksessä on todettu että sillan kansi oli hakemuksen mukaan tapahtumahetkellä hiekoitettu. Näiden polkujen siltojen kannet käydään käsin hiekoittamassa. Säiden kylmetessä pakkaselle ensimmäiseksi jäätyvät siltojen kannet.

Lisäksi selvityksessä on todettu, että rantareitit hoidetaan Kemin kaupungin toimesta muiden pyöräteiden hoidon jälkeen. Viime syksyn ensimmäiset pyöräteiden hoitotoimet on tehty 12.11.2025.

Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kunnossapitotoimenpiteet on tehty Kemin kaupungin käytänteiden mukaisesti. Kunnossapitolain salliessa kaupungin priorisoida kunnossapidon toimenpiteitä, kyse ei ole tuottamuksesta tai laiminlyönnistä kaupungin puolelta. Liukkauden torjuntaa ei ole mahdollista toteuttaa siten, että kulkuväylät eivät koskaan olisi liukkaat (esim. KKO:1998:147). Liukkaudentorjuntatoimenpiteillä ei aina voida täysin estää jään aiheuttamaa liukkautta siinäkään tapauksessa, että kunnossapito on ollut asianmukaisella ja kunnossapitolain edellyttämällä tasolla. Aina on jokin kohta, johon on mahdollista liukastua (Vakuutuslautakunnan ratkaisu FINE-001397).

Lisäksi kaupunki katsoo, että tiemestarin selvityksestä ei ole saatavissa tukea muutoksenhakijan esittämälle väitteelle, että kunnossapidon aloittamisajankohta olisi virheellinen. Selvityksessä on kuvattu eri ajanjaksot toimenpiteille, erotellen sillan kannen hiekoittaminen ja rantareittien kunnossapito.

Varoituskylttien puuttuminen

Muutoksenhakija on oikaisuvaatimuksessaan kiistänyt, että reitillä olisi ollut talvikunnossapidon puuttumisesta varoittavia kylttejä. Hänen mukaansa vaatimukseen liitetyt, vahingon jälkeen otetut valokuvat osoittavat, ettei reitillä ollut varoituskylttejä, minkä vuoksi kaupunki ei voi vedota niihin vastuusta vapautuakseen.

Kaupunginjuristin päätös perustuu tiemestarilta saatuun selvitykseen. Tiemestarin selvityksessä on todettu, että Kiikelin alueen puistopoluilla ei ole säännöllistä talvikunnossapitoa ja tämä on osoitettu kylteillä.

Vahinkopaikka on ollut Ruutinrannanpolun pohjoisesta kulkusuunnasta tullessa lyhyen matkan päässä muutoksenhakijan mainitsemasta sillasta. Pohjoisesta kulkusuunnasta tullessa säännöllisen talvikunnossapidon puuttumisesta osoittava kyltti on sillan kupeessa sen vasemmalla puolella (kuva oheismateriaalina). Tästä kuvakulmasta muutoksenhakija ei ole kuitenkaan toimittanut kuvaa.

Vahingonkorvauslain 6 luvun 1 §:n mukaan jos vahingon kärsineen puolelta on myötävaikutettu vahinkoon tai jos muu vahingon aiheuttaneeseen tekoon kuulumaton seikka on myös ollut vahingon syynä, voidaan vahingonkorvausta kohtuuden mukaan sovitella tai evätä kokonaan.

Myötävaikutus voi perustua esimerkiksi siihen, että vahingonkärsijä on havainnut käyttäytymiseensä liittyvän normaalia suuremman riskin, mutta ei ole kuitenkaan valinnut vähemmän riskialtista menettelytapaa.

Alueen käyttäjät voivat omilla toimillaan pienentää onnettomuusriskiään varautumalla keliolosuhteiden muutoksiin ja ottamalla ne riittävästi liikkumisessaan huomioon. Vaaran ja vahingon välttämiseksi tienkäyttäjän on noudatettava olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta ja varovaisuutta.

Talvisäässä kuljettaessa, erityisesti säännöllisen talvikunnossapidon ulkopuolelle jäävillä puistokäytävillä, on noudatettava erityistä huolellisuutta ja varovaisuutta. Lisäksi alueen käyttäjän huolellisuusvelvollisuutta lisää se, että ennen vahinkopaikkaa säännöllisen talvikunnossapidon puuttumisesta on ollut varoituskyltti. Varoituskyltti on ollut muutoksenhakijan vahingonkorvausvaatimuksessa kuvaavan reitin varrella. Muutoksenhakija on myös omaksunut lisääntyneen riskialttiuden liikkuessaan nyt käsiteltävänä olevissa olosuhteissa pimeällä.

Yllä esitetyn perusteella kaupunki toteaa, että kyseinen vahinko on valitettava tapaturma, josta kaupunki ei ole vastuussa eikä kaupungin korvausvastuulle siten ole perustetta.

Syy-yhteys ja aiheutuneet vahingot

Muutoksenhakija on oikaisuvaatimuksessaan kerrannut hänelle aiheutuneen vamman sekä toistanut hänelle vahingon johdosta aiheutuneita kustannuksia. Muutoksenhakija on todennut kaupungin olevan työnantajavastuussa vahingonkorvauslain 3 luvun 1 §:n mukaan

työntekijöidensä kunnossapidon laiminlyönneistä tai virheellisestä suorittamisesta. Muutoksenhakijan mukaan kyseessä on vilkasliikenteinen väylä, josta varoituskyltit puuttuivat ja jonka hiekoitus oli jätetty vaarallisesti kesken, kyseessä on kaupungin puolelta vähintäänkin tuottamusta.

Kuten edellä on todettu, kyseessä ei ole ollut kunnossapidon laiminlyöntiä, eikä kaupungin puolelta ole ollut tuottamusta. Kaupunki on toisin sanoen katsonut, ettei asiassa ole vastuuperustetta muutoksenhakijan esittämälle korvausvaatimukselle.

Muutoksenhakijan vaatimien korvausten osalta kaupunki toteaa, että euromääräisten korvausten käsittely edellyttää, että asiassa on olemassa vastuuperuste, jonka nojalla kaupunki on korvausvelvollinen. Koska tällaista asiassa ei ole, asiassa ei ole tarvetta arvioida muutoksenhakijan vaatimien korvausten määrää.

Muutoksenhakija on lisäksi vaatinut korvaamaan vakuutusyhtiölle sen muutoksenhakijalle maksamia kustannuksia. Kaupunki toteaa korvausten vaatimisoikeuden pääsääntöisesti siirtyvän korvausten maksamisella vahingonkärsijälle vakuutusyhtiölle, jolla on vakuutussopimuslain 75 §:n sekä mahdollisesti vakuutusehtojen mukaan takautumisoikeus. Tällaista takautumisvaatimusta ei ole vakuutusyhtiön puolelta esitetty kaupungille. Muutoksenhakija ei ole myöskään esittänyt selvitystä oikeudesta edustaa vakuutusyhtiötä, eikä hänellä siten oikeutta vaatia korvauksen suorittamista vakuutusyhtiölle.

Johtopäätökset

Päätöksen tehnyt viranhaltija ei ole ylittänyt toimivaltaansa eikä päätös ole muutenkaan virheellinen tai lainvastainen. Oikaisuvaatimuksessa ei ole esitetty mitään sellaista uutta perustetta, jonka johdosta kaupunki olisi asiassa korvausvelvollinen. Päätöstä ei siten tule oikaista muutoksenhakijan vaatimalla tavalla, ja oikaisuvaatimus tulee hylätä.

Kaupunginhallituksen päätösehdotuksessa ja kaupunginjuristin viranhaltijapäätöksessä on kysymys näiden viranomaisten esittämistä Kemin kaupungin vahingonkorvausvelvollisuutta koskevista kannanotoista, ja asia on sisällöllisesti yksityisoikeudellinen. Muutoksenhakija voi saattaa kysymyksen siitä, onko Kemin kaupunki velvollinen maksamaan asiassa vahingonkorvausta, tutkittavaksi ja ratkaistavaksi oikeudenkäymiskaaressa säädetyssä järjestyksessä käräjäoikeudessa.

Esittelijä

Kaupunginjohtaja Matti Ruotsalainen

Päätösehdotus

Kaupunginhallitus päättää hylätä muutoksenhakijan oikaisuvaatimuksen edellä esitetyin perustein.

Päätös